

ἡ ὁποία ἐπαλείφεται, ἰδίως δὲ τὸ ἐξωτερικῆς χρήσεως φάρμακον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπαλείφουν συνήθως στῆθος καὶ λαιμόν, ἀλοιφή Λέσβ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ. 3) Ἡ λιπώδης ζωική οὐσία, λίπος κοιν. καὶ Καπ. (Ἀραβάν. Φερτ. κ. ἄ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἱμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Βούτυρο ἀνακατωμένο μὲ ἀλειμμα. Γουρουνόμο ἀλειμμα πολλαχ. Πίσσαν κί ἀλειμμαν θῆκον ἀπάν' ὅς σὴ γερὰ ὅ' νὰ ἡλαροῦται (διὰ νὰ θεραπευθῇ) Τραπ. Βάλλω ὅς σὴ φαεῖν ἀλειμμαν Χαλδ. Τὸ ἀλειμμα πιά-νει ὅς σὴ γούλα Ἀμισ. Ἀλειμμάτ' κερὶ (κηρίον ἐκ στέατος) Ἀραβάν. || Φρ. Ἡ καρδιά μ' ἀλείμματα ἔδεσεν (ἐχάρην μαθὼν εὐχάριστα) Πόντ. Ἀλειμμαν ὅς σ' ὠμία σ'! (εἰς τοὺς ὧμους σου! Μετὰ χαριεντισμοῦ πρὸς τὸν ἐκτελέ-σαντα ἔργον ἐπίπονον, δι' ὃ κατέβαλε σωματικὰς δυνά-μεις, διότι τὸ πολὺ λίπος τοῦ ὁργανισμοῦ θεωρεῖται καὶ ὡς τεκμήριον τῆς σωματικῆς ἰσχύος) Χαλδ. || Παροιμ. Ὁ τρο-χὸς χωρὶς ἀλειμμα δὲ γυρίζει (ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν ὑποθέ-σεώς τινος πρέπει νὰ δωροδοκῇ τις τὰ πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται αὕτη) ἸΒενιζέλ. Παροιμ.² 240,933. Πέντε ὅς τ' ἀλειμμα κί ὀχτὼ ὅς τ' ἀξούγγι (ἐπὶ τοῦ σπατα-λῶντος τὴν περιουσίαν του ἢ τοῦ ἐν βίᾳ καὶ ἐπιπολαίως ἐκτελοῦντος ἐργασίαν τινὰ) Σύμ. Ἀμον ζοῦ ἀλειμμαν ἔρται ἀπαγκέσ' (καθὼς ζῶντος λίπος ἔρχεται ἐπάνω, ἦτοι ἐπι-πλέει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἐπὶ τοῦ ἀθωότητα ὑποκρινομένου ἐνόχου) Χαλδ. Ὁ σ' ἀρκοῦ τὸν κόλον κί ἄλλο ἀλειμμαν βάλλ' (ἐπὶ τοῦ δίδοντος ἡραγμά τι εἰς τινα τοῦ ὁποίου οὗτος εὐπορεῖ, ὡς ἡ ἄρκτος δὲν ἔχει ἀνάγκη προσθέτου λίπους) Χαλδ. || Ἀσμ.

Ἐχ' ἄντρα κ' εἶναι ἄρρωστος κ' εἶναι γιὰ τὸ πεθάνει·
ξαρρωστικό μου γύρεψε νὰ φάῃ γιὰ νὰ γιάσῃ
τῆς ἀλαφρίας τ' ἀλειμμα, τ' ἀγριογιδοῦ τὸ γάλα

Ἱπ. Συνών. γλίνα, λίγδα, λίπα, ξύγρι. β) Τὸ χοίρειον λίπος, ὅπερ συσκευάζεται μετὰ τεμαγίων χοίρειου κρέατος ἐντὸς ἀγγείων ἢ αἰγείων δερμάτων πρὸς χοῖρον κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος Πελοπ. (Ἀρχαῖο. Κορινθ. Τριφυλ.) γ) Τὸ ἐκ τοῦ γάλακτος ἐξαγόμενον βούτυρον Καπ. (Ἀραβάν. Φάρας.) Πόντ. (Ἀμισ.)

ἀλειμματᾶς ὁ, Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α .

1) Ὁ ἀλείφων τι. 2) Βουτυροπαραγωγός. 3) Ὁ μεταχειριζόμενος λίπος ἀντὶ βουτύρου, ὁ νοθευτὴς τοῦ βουτύρου.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Τ' Ἀλειμματᾶ Κε-φαλλ. Ἀλειμματᾶδες Κέρκ.

ἀλειμματέα ἡ, Πόντ. ἀλειμματέ Δ.Κρήτ. ἀλεμ-ματέ Δ.Κρήτ. (Ἁγιος Βασίλ.) ἀλειμματία Εὐβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - έ α . Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,240 καὶ 245.

1) Ὁσμὴ ἀλείμματος, λίπους Εὐβ. (Κύμ.) Δ.Κρήτ. Πόντ. : Ἀλειμματέας μυρίζ' (ἀποδίδει ὀσμὴν λίπους) Πόντ. Βρομάει ἀλειμματίες Κύμ. 2) Κηλὶς (ἐκ τῆς εἰδικῆς σημ. τῆς διὰ λιπώδους οὐσίας σχηματιζομένης κηλίδος προέ-κυψεν ἡ γενική) Δ.Κρήτ. (Ἁγιος Βασίλ.) : Ἐβάρηκενε τοῦ φεγαριοῦ ὅς τὴ μούρη καὶ τοῦ ἡκαμενε τοοὶ μαῦρες ἀλειμματέες ἀπὸν ἡ' ἀκόμη σήμερο (ἐκ παραδ.)

ἀλειμματένιος ἐπίθ. Λεξ. Βυζ. Ἡπίτ. Ἐλευθερουδ. ἀλ'μματένιος Δαρδαν. ἀλειμματένες Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - έ ν ι ο ς .

1) Ὁ ἐκ λίπους κατεσκευασμένος, στεάτινος Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.) — Λεξ. Βυζ. Ἐλευθερουδ. : Κερὶν ἀλειμματένεν (συνών. ἀ λ ε ι μ μ α τ ο κ έ ρ ι) Χαλδ. 2) Μεταφ. μαλθακὸς τὸ σῶμα, ἀδύνατος Δαρδαν.

ἀλειμματερός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀλαμματερό Καπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - έ ρ ο ς .

1) Ὁ μετ' ἀλείμματος ἦτοι βουτύρου μεμειγμένος ἢ κατεσκευασμένος : Ἀλαμματερό κουρά (ἄρκτος). 2) Πα-χύς, εὐτραφής. Συνών. ἀ λ ε ι μ μ α τ ι ά ρ ι ς 2.

ἀλειμματιάριος ἐπίθ. Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀ λ ε ι μ μ α τ ι ά ρ ι ς . Ὁ μεταπλασμός ἐκ τοῦ οὐδ. ἀ λ ε ι μ μ α τ ι ά ρ ι κ ο .

Ὁ ἔχων, περιέχων λίπος. Συνών. ἀ λ ε ι μ μ α τ ι ά ρ ι ς 1.

ἀλειμματιάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀλειμματᾶρις Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν.) ἀλειμματιάριη Καπ. (Φάρας.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ι ά ρ ι ς . Περί τῆς καταλ. τοῦ τύπ. ἀ λ ε ι μ μ α τ ι ά ρ ι η ἴδ. RDawkins Modern Greek in Asia Minor 167.

1) Ὁ ἔχων πολὺ ἀλειμμα, λιπαρός, συνήθως ἐπὶ κρέα-τος Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν.) : Ἀλειμματᾶριον κρέας Οἶν. Συνών. ἀ λ ε ι μ μ α τ ι ά ρ ι κ ο ς . 2) Εὐτραφής, παχύσαρκος Καπ. (Φάρας.) Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) : Ἀλειμματᾶρις ἄνθρω-πος Οἶν. Συνών. ἀ λ ε ι μ μ α τ ε ρ ο ς 2.

ἀλειμματοκέρι τό, ἀλειμματοκέρειον Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) ἀλειμματοκέρι σύνθηθ. ἀλειμματοκέρ' Θράκ. (Σαρ-κενέ. κ. ἄ.) Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀλειμματο-τόσο Πόντ. (Ὁφ.) ἀλ'μματουκέρ' Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Σάμ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α καὶ κερὶ . Παρὰ Λάουνδ. ἀ λ ε ι μ μ α τ ο κ έ ρ ι ο ν .

Κηρίον κατεσκευασμένον ἐκ στέατος. Συνών. ἀ λ ε ι μ - μ ο φ ω τ ι ά , ἀ μ ν λ ο κ έ ρ ι , ξ υ γ γ ο κ έ ρ ι . Πβ. καὶ με λ ι σ σ ο - κ έ ρ ι .

***ἀλειμματοκερόπουλλο** τό, ἀλειμματοκερόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α τ ο κ έ ρ ι .

Μικρὸν στεάτινον κηρίον.

***ἀλειμματόπουλλο** τό, ἀλειμματόπον Πόντ. (Σάντ.) ἀλειμμόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α . Τὸ ἀ λ ε ι μ μ ό π ο ν ἐκ τῆς ὀνομαστ.

Μικρὰ ποσότης λίπους ἐνθ' ἄν. : Σύρω ἕναν ξάι ἀλειμ-μόπον ὅς σὰ λάχανα (βάλλω ὀλίγον κτλ.) Χαλδ.

ἀλειμματούδι τό, ἀμάρτ. ἀλ'μματούδ' Σαμοθρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀ λ ε ι μ μ α διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ο ύ δ ι .

Εἶδος χόρτου ἐδωδίμου, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἔχουν λευκὰς κηλίδας καὶ ἀκάνθας. Συνών. ἀ ν ά λ α τ ο ς .

